

İKEV/POSTASI

EYLÜL 2018 - SAYI 73 İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM, KÜLTÜR VE SOSYAL DAYANIŞMA VAKFININ GAZETESİDİR. İKİ AYDA BİR YAYINLANIR. ÜCRETSİZDİR.
Bakırköy Osmaniye Mah. Fabrikalar Cad. No:44 İstanbul | Tel: (0212) 542 68 33 | Fax: (0212) 542 68 60 | web: <http://www.ikev.org.tr> | e-mail: info@ikev.org.tr

‘TEK HEDEF ARSA’

TEKNOFEST

*Bir hayal,
Bir gerçek ve
Kedi Deliği*

Sami Y. Ölçer sayfa:4

*"Yunus'ça Ezgiler"
konserine davetlisiniz..*

sayfa:10

SEMERCİLER SOKAĞI

Kemal Uysal sayfa:10

2018-2019 yılı Etkinlikleri

sayfa:5

TEK HEDEF ARSA

Geçen sayımızda duyurduğumuz üzere Vakfımızın başta bankalar olmak üzere tüm şirket ve şahıslara olan borçları kapatıldı.

Devraldığımızda, kabaca bir buçuk milyon TL olan borcu bitir mekle kalmadık, iskân alıncaya kadar geçen süreçte yapılan ilave inşaat ve eksiklikler için, yaklaşık dört milyon TL para harcadık. Vakıf binamıza büyük değer katan deniz manzaralı iki teras katı kazandırdık. Bütün bunları birlikten güç doğar felsefesinden hareketle hep birlikte başardık.

Başta, başımız her sıkıştığında yardımımıza koşan eski Bakanlarımızdan Sayın Ömer Dinçer'e, Sayın Işın Çelebi'ye, Sayın Lütfü Elvan'a, Eski Valilerimizden Sayın Hakkı Teke ve Sayın Süleyman Kahraman'a, şahsım ve Yönetim Kurulum adına teşekkürü bir borç bilirim.

Bu süreçte, az çok demeden emekli maaşından taksitle katkı sağlayan Yaşar Bacak Ağabeyimizden, Hüseyin Dikici'ye, iki sene önce Vakıfta yapılan bir sohbet esnasında, ben de destek olmak istiyorum diyerek otomatik ödeme talimatı veren Şoför İsmet'in oğluna, Ayrancı Karaman ayrımı yapmadan benim de çorbada tuzum olsun diyerek ayda 100TL katkı sağlamak istiyorum diyen bir diğer hemşerime çok teşekkür ederim.

Bu yardımları genele yayabilmek çok önemli. Örneğin, İKEV POSTASI ile her sayıda en az 2.500 haneye ulaşmaktayız. Her bir evden aylık 50TL'lik bir katkı alsak, ayda 125.000, yılda 1.500.000TL'ye ulaşmaktayız. Elde ettiği düzenli kira geliri ile birlikte çok kısa bir sürede 'TEK HEDEF ARSA' emelimize, birlikte ve kolaylıkla ulaşacağımızdan emin olabilirsiniz.

Ayrıca Karaman'da İKEV POSTASI'nı sizlere ulaştıran KGRT Ailesine ve dolayısıyla Sayın Medeni Yavuzaslan'a, yazıları ile bize destek olan Sayın Ali Ünlüer ve Sayın Hüseyin Terlemez'e teşekkür ediyorum.

Bu vesile ile, Vakıf Yönetim Kurulu Üyelerimizden Mehmet Başar'ın önerisi ve son Yönetim Kurulu Toplantısında kabulü ile Karamanımıza büyük hizmetleri geçmiş Karaman Kızılay Onursal Başkanı Sayın Ali Ünlüer ağabeyimiz adına, İstanbul'da bir Vefa Etkinliği düzenleyeceğimizi siz değerli hemşerilerime duyurmak isterim. Karaman'a yaptığın tüm hizmetler için bir kez daha teşekkürler Ali Ağabey...

Bildiğiniz üzere Yeni Eğitim Öğretim yılınız başladı. 30 Eylül tarihine kadar yeni bursiyer öğrencilerimizin müracaatlarını topladık.

Bu vesile ile, başta Burs Fonumuzun Kurucusu Rahmetli Ahmet Büyükemre ve Burs Fonuna ilk şartlı bağış yapan Rahmetli Ali Eğler'i saygı sevgi ve hürmetle anıyor, bu sayıda isimlerini yayınlayacağımız, Burs fonumuza destek olan tüm hemşerilerime, Karamanımızın geleceği öğrencilerimiz adına, şükranlarımı sunuyorum.

Son yıllarda Karaman kanadında Burs Fonuna destek bir nebze azalmış olsa da, açığı kapatmaya gayret gösteren, başta Saray Holding Sayın Sami Özdağ'a, Sayın Emel Evgin'e ve Sayın Ali Sesal'a, güvenleri ve destekleri için ayrıca teşekkür ederim.

Burs fonunu rahmetli Eli Eğler'in vasiyeti gibi gerçekleştirmek için oğlu Akif Eğler ile görüştük. Öncelikle, Vakıf İnşaatının ilk döneminde harcanan rakamın iki katını burs hesabına aktaracağımızı ve burs hesabının Vakıf hesaplarından ayrı bir şekilde çalışmasını sağlayacağımızın taahhüdünü verdik. Burs hesabını takip ve yönetimini kabul ederler ise, bu konuyu Akif Bey'e vermek istiyoruz. Bu görevi kabul etmesi, hem babasının vasiyetini yerine getirmek anlamında, hem de Vakfımız ve burs alan öğrencilerimiz açısından bir kazanç olacaktır.

Önümüzdeki dönemde, Vakıf Yönetimleri azalan iş yükü ile birlikte sosyal aktivitelere daha fazla zaman ayırabilecek, öğrencilere yönelik etkinlikleri arttıracaktır. Bu etkinliklerde en büyük amacımız, öğrencilerimizin birlik ve beraberliğini arttırmak, Vakfa olan bağlılıklarını pekiştirmek ve geri dönüşümü arttırmak olacaktır.

Geri dönüşüm derken de, eski bursiyer öğrencilerimizden Fırat Soğancık geçen ay bizleri aradı ve iki öğrenciye burs vermek istediğini söyledi! Kendisine teşekkür ettim ve memnuniyetimizi ifade ettim. Ne demek abi siz bana babamın yapamadığını yaptınız ve beni okuttunuz vakfın bursu olmasa ben okuyamazdım dedi, duygusal konuşmalar oldu. Bu arada burs alan başka bir arkadaşına da burs vermesini söylediğini ifade etti, ama o arkadaşının durumu daha iyi olmasına rağmen çok sıcak bakmadığını ifade etti! Maalesef bu durum bizleri üzüyor. Biz istiyoruz ki, burs alan öğrencilerimiz mezun olup işleri düzelince, gelirleri artınca, kendileri gibi en az bir öğrenciye burs versinler, veremiyorlarsa da bizi hatırlasınlar, desteklesinler. Çayımızı içmeye gelsinler, Vakıftan kopmasınlar.

Evet, Yazımın başında belirttiğim üzere, işin zor tarafını atlattık. İnşaatı, ondan kaynaklı borçları bitirdik, iskân aldık, kiralama işlemlerini yaptık, düzenli gelir oluşturduk. Artık tasarruf etmeye başladık. Bundan sonrası için 'TEK HEDEF ARSA' emelimize ulaşmak için, tüm KARAMAN SEVDALILARI ve İKEV Gönüllülerini, az çok demeden Vakfımıza destek olmaya davet ediyoruz.

İKEV YK Adına
Vakıf Başkanı Suat Yıldırım

TEKNOFEST

Samsun Üniversitesi "Over G" ve "Zero G" Roket Takımı olarak Teknofest Roket Yarışmasına katıldık. Roketlerimizin tamamı kendi tasarımı ve yerli üretimimiz. Roketlerin alt kanatçıkları, gövdeleri, burunları ve motor kundakları olmak üzere %90'ı el yatırması ve infüzyon yöntemi ile yine kendimizin ürettiği farklı kompozitlerden oluşmaktadır. Teknofest Roket Yarışmasına 157 takım başvurdu, bunlardan sadece 28'i Aksaray Roketsan Atış Tesisine gitmeye hak kazandı. 28 takımın da sadece 14'ü atış yapmaya uygun görüldü. Bu 14 takımdan 2'si bizdik. Zero G takımı olarak Yeşilirmak roketimizle Alçak İrtifa kategorisi sine katıldık fakat teknik bir arızadan dolayı başarılı bir atış gerçekleştirmesine rağmen güvenli bir şekilde kurtarılamamıştır.

Over G takımı olarak Kızılırmak isimli, 2.2 metre boyundaki ve 18 kilo ağırlığındaki roketimiz ise Yüksek İrtifa kategorisinde 3363 metre irtifaya çıkmıştır ve ses hızı civarındaki hızlara ulaşmıştır. Ardından paraşüt açarak yere tek parça halinde ve hasar almadan güvenli iniş yapmıştır. Görev boyunca telemetri sistemi ile anlık olarak konum ve yükseklik verilerini elde ettik, ardından indiği yeri ise sadece 1 metre sapmayla gps aracılığıyla bulmuş olduk. Over G Roket Takımı olarak Kızılırmak roketimizle bu performans ile Türkiye İkinciliğine layık görüldük. Bize destek olan ve güvenen herkese çok teşekkürler. İnşallah roketlerimizi geliştirip çok daha büyük projelerle devam edeceğiz.

Takım Üyeleri:

Ömer Ali Günaltay
Anıl Çelik
Mehmet Furkan Okudan
Sehle Cengiz
Ergun Umut Kılınç
Erol Çelebi
Selahattin Selek
Mehmet Furkan Uyar
Emrehan Müftüoğlu

Takım danışmanı:
Samsun Üniversitesi
Doktor Öğretim Üyesi
Melahat Cihan

Bir hayal, Bir gerçek ve Kedi Deliği

Bana gülmezseniz, bir hayalimi anlatmak istiyorum.

hani Almanya bir milyonuncu türk işçisini tren garında törenle karşılayıp ödül vermişti ya ?

Hani hayal bu ya ... Yüce Yaradan bilmem beş milyarını doğacak çocuğa deseki “ey kulum, nerede Dünya’ya gelmek ister sen söyle seni orada Dünya’ya getireyim” (tabii bu ayrıcalıklı kul ben oluyorum) Hemen bir yer küre isterim, kısa bir incelemeden sonra parmağımı tam Türkiye’nin üzerine koyarak “işte burada Dünya’ya gelmek isterim yüce Mevlam” derdim.

Peki Dünya’da bu kadar ülke varken neden Türkiye ? Çok basit harika bir konumu var. İki paralel aşağıya insan çöldeyin, iki paralel yukarı çıksan Sibirya’dasın. Bu konumda başka bir ülke yok. Güneyde portakal kuzeyde fındık, güneyde muz kuzeyde çay, tütün. Geç Ege’ye neler yok ki. Üzümün envaisi, her türlü şifalı otlar. Elmalar, armutlar , kayısılar , kirazlar, vişneler Dünya’da ne kadar meyve ve sebze varsa hepsi Türkiye’de yetişiyor.

Bir mesleki bilgi vereyim. Dünya’da mevcut onbeşbin tür bitkinin onikibini Türkiye’de. Bana bu şartlarda olan başka bir ülke gösterebilir misiniz? Yok ki.

Şimdi doğmak istediğim ülkeyi belirledik; Türkiye.

Peki Türkiye’nin neresinde diye sorulduğunda – siz ister müba lağa diyin ister gülün- Karaman derdim. İyide neden İstanbul yada Ege’de bir yer değilde Karaman ?

Yunus Emre neden Karaman’ı seçmişse ondan. Hz. Mevlana ömrünün büyücek bir bölümünü Karaman’da geçirmişse ve annesi ile ağabeyini neden bu topraklara emanet etmişse ondan. Türkiye’de hoşgörünün ve müsamaanın herhalde tek örneğinde ondan.

Uzun yıllar büyük miktarda rumlar ve bir miktarda ermenilerle hiç nizasız ve kavgasız yaşayıp gitmişiz. Medeni diye anlatılan İstanbul’da 6-7 Eylül’de rumlara ne yaptılar hatırlayın bütün dükkanlar yakıldı yıkıldı. Yunanistan’a mecburi iskana tabii tutulan rumlara ait iki kitap okudum. Karamanlıların nasıl güzel insanlar olduğunu, gördükleri iyi muameleyi anlata anlata bitiremiyorlar. İşte biz o güzel insanların torunlarıyız.

Orman Bakanlığı’nda özel kalem müdürlüğü yaptığım sırada birlikte çalıştığım bir sayın bakana bir vesile ile sormuştum. “Beyefendi bu kadar çok şeyi nasıl biliyorsunuz.” Bana “bak Sami bey ben 25 senedir bu parlamentodayım. Elim arkamda gezsem bile bu duvarlar insana birşeyler öğretir.” dedi.

Karaman’da bir, hatta birkaç tarihin tam ortasında yaşadık. Hatuniye medresesinin bahçesinde oynadık. Paşa camii, akteke, kale’de çocukluğumuz geçti. Birde kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde Dünya’ya geldiğinizi düşünün. Bizim şansımız ortada . Bu atmosfer içerisinde, sayın bakanın dediği gibi eliniz arkanızda dolaşsanız bile bir kültür kapıyorsunuz.

Gelelim dilimize; Türkiye’de Karamanlıların dışında herke sin nereli olduğu konuşmasından anlaşılır. Karaman türkçesinin İstanbul türkçesinden eksikliği yok fazlası vardır.

Vefa lisesinde türkçe öğretmenimiz, Prof Dr. Toktamış Ateş’in annesi Fikret Ateş idi. Faruk Nafiz Çamlıbel’in bir şiirinde bir ev anlatılırken “kurada” tabiri geçiyordu. Hocamız “çocuklar burada matbaa hatası var o kelime “ burada” olacak . Hemen düzeltin” dedi. Hemen itiraz ettim. ‘Hocam kurada tam eski olmayan biraz tamirle düzeltilebilir demek, Hoca ‘saçmalama evladım, türkçe’de böyle bir kelime yok’ dedi. Bir sonraki derste beni ayağı kaldırıp özür diledi. “Dediğin doğruymuş ben bilmiyormuşu” dedi. Mesela “seyirtmek” koşmak değil türkçede sadece koşmak var. Halbuki seyirtmek yürümekle koşmak arası demek mesela tandır var, senit var. Sini var. Bunlar bizim artılarımız.

Hemen burada Eyüp Bağcı’yı anmam lazım. Bilirsiniz babasından kalan kavafiye dükkanı işletirdi. Kavafiye çok pahalı olmayan ayakkabı satan demek. Eyüp bir vesileyle bana kartvizitini göndermişti. Ne yazıyordu biliyor musunuz isminin altında “ kelikçi”. Bakarmısınız kelimenin güzelliğine bunu İstanbullu bilmez.

Birde hiçbir yerden 3 Cumhurbaşkanı çıkmamıştır. İlki büyük Önder Atatürk . Diğer ikisini de ihraç etmişiz Kıbrıs’a Rauf Denktaş, Yunanistan’a Konstantin Karamanlis.

Size birde tarihi hakikati hatırlatayım. 1974 Kıbrıs barış hareketi sırasında Yunanistan Cumhurbaşkanı Konstantin Karamanlis idi. Türk askerini ve Türkleri yakinen tanıdığı için Kıbrıs’a Yunan kamuoyunun baskılarına rağmen hiç bir askeri güç göndermemiştir.

O yıl yapılan ilk davos toplantısında merhum Ecevit’e “bülent bey sen İstanbullusun ben Karamanlıyım gel bu konuyu birlikte çözelim. Yoksa bu iş sürüncemede kalır, bizden sonrakilere çözemezler” dediği biliniyor. Ve Kıbrıs sorunu hala çözülemedi. İşte bir Karamanlı’nın ön görüşü.

İşte bunun için ben senede bir kez manevi detoks yaparım. Karaman’da ilkin mezarlıkta geçmişimi ziyaret ederim. Epey bir kalırım orda onlarla konuşurum. Annem- babam, amcam, halam , anneannem ve babaannem hepsi yanyanalar o kadar konu vardır ki konuşacak, bu detoks bana bir yıl gider.“maddi olarak kim doyuruyor“ diyorsanız şöyle anlatayım.

Mezarlıktan çıkıp eski mahallem, elmedin sokağını, paşa camiini yürüyerek içime çektikten sonra, kuzenim kuyumcu Sait Eren’in kapısına dayanırım. Önce yüzünde “eyvah gene mi geldi bu adam“ gibisinden bir bulut geçerse de oğlu sevgili Arda ile birlikte hemen toparlanırlar. Yanımıza diğer kuzenim Ergün Kayserilioğlu’nu da alır tandır kebabının başına çöke riz. Akşam ise bu görev ailemizin Karaman baş bayiisi muhtar Kadir Pembe-ci’ye düşer. Eşi sevgili Fahriye ile birlikte, Karaman’a her gidenin yapması farz olan etli ekmek yiyerek sezonu kapatırız.

Bu seyahatten aldığım hazzı başka hiç bir şey bana vermez.

Bu yılki gezimde canım ara öğün olarak yoğurt yemek istedi ve hemen Ali Cengiz Akkühah’a uğradım. Kimde nevar bilmemin avantajı işte. Onun işyerindeki dolabında mutlaka yoğurt bulunur aklınızda olsun.

Ali Cengiz hem orman fakültesinden arkadaşımıdır, hem de yedek subay okulunda ben onun komutanıyım. Benim takımım kısa boyluların takımıydı. Ben birinci manganın başına 1,85’lik boyuyla Ali Cengiz’i koydum. Bölük komutanımız ara sıra “Asteğmen Ölçer senin bu birinci manga çavuşu biraz uzun değil mi ? “ diye sorardı. “ Yok komutanım o uzaktan öyle görünüyor. “derdim. Bu durumu yüzbaşıya yutturduk ama yedek subay bölümü Ali Cengiz’e hemen lakabını taktı. “ torpilli çavuş” İşte o torpil bana yıllar sonra yoğurt olarak geri döndü. Atalarımız boşuna dememişler “torpil yap, denize at” Ayrıca Karaman ve civarında ne kadar ağaç varsa hepsi Ali Cengiz’in eseridir. Bunu burada zikretmek bir borçtur. Velhasıl Ali Cengiz adam gibi adamdır.

Oradan hemen eczacı Abdulrahman’a uğrarım o Abdulrahman ki annemin rahatsızlığı sırasında tüm ilaçlarını parasını- pulunu düşünmeden gönderen kişidir.

Bu sefer bir de Remzi Kūlahçı’ya uğradım. Çocukluğumuza kadar gittik saatler geçmiş farketmemişiz. Çok keyifli bir sohbetti.

Şimdi gelelim kedi deliğine! Konumuzla ne ilgisi var diyeceksiniz. Hiç bir ilgisi yok. En iyisi ben anlatayım siz karar verin. Benim yazlığım Seferihisar’da, eskiden rektörlük yapmış bir komşum var. Evi bahçeli. Kedisi var. Kedi bahçeye girip çıktıkça komşum kapıyı açmak mecburiyetinde kalıyor. Ve bundan da çok şikayetçi. Geçenlerde bana uğradı buldum dedi. Kapıdaki telde bir delik açtım ve üstünü de şık bir perdeyle kapattım artık. Kediye kapı açmaktan kurtuldum dedi. Ben sadece güldüm kendi kendime.

Karaman’da benim bildiğim yetmiş sene önceden beri kapılarda kedi deliği var. Hem de her odada olurdu. Kedimizde evde rahat rahat odadan odaya dolaşır dururdu.

İşte size bir karamanlı medeniyeti daha. İşte ben bütün bunlar için çok mutluyum Karamanlı olmaktan.

Sami Y. Ölçer
0533 226 75 44

FESTİVALDEYİZ..

Öncelikle yurt içi ve yurt dışında yaşıyan tüm hemşehrilerimizi Antalya'dan saygılarımla selamlıyorum. Siz bu yazıyı okurken bizler Antalya'da festivalde oluyoruz.

Her sene eylül ayının son haftasında Antalya/ Muratpaşa Belediyesi tarafından “Yedi Renk Kültür Festivali” düzenlenmekte. Bizler de başladığından beri bu festivalde yerimizi alıp şehrimizi tanıtmaya çalışıyoruz.

Festivalde yeterliliğini sağlayan il derneklerine birer stant verilmekte ve şehrinin tanıtmasına olanak sağlanmaktadır. Stantlarda kimi iller yöresel yiyeceklerini, kimi iller kıyafetlerini, kimi iller farklı özel ürünlerini satarak hem derneklerine gelir sağlıyorlar, hem de yörelerini tanıtmış oluyorlar.

Ayrıca her akşam bir bölgenin gecesi yapılıyor ve o bölgeye ait sanatçılar konserleriyle geceyi şenlendiriyor. Binlerce insanın tıklım tıklım doldurduğu kent meydanında gecenin geç saatlerine kadar yoğun kalabalıklar stantları geziyor. Katıldığımız yıllar içerisinde ilimizin tanıtımına büyük katkılar sağladığımızı düşünüyorum. Mayalı ekmeğimizden, batırığımızı ; doğal helvamızdan, Divle peynirimize; elmamızdan, bisküvimizden, bulgurumuzdan tutun da daha nice ürünleri ve tabi ki geniş kültürümüzü Antalya halkıyla tanıştırdık bu güne kadar.

Bu sene standımız Duru Bulgur ikramlarıyla Antalya halkıyla buluşacak. Sayısız sosyal sorumluluk projesine imza atan Duru Bulgur sahipleri Sayın İhsan Duru , Mehmet Emin Duru ve Duru Bulgur çalışanlarına , bu büyük organizasyona verdikleri destek ve katkılardan dolayı çok teşekkür ediyorum.

Sizlerden de bu yazıyı okuyup, o tarihlerde Antalya'da olanlar varsa hepinizi bekliyoruz. Hem bu coşkuyu birlikte yaşayalım istiyoruz, hem de “Karaman Kültürünü”, “Karaman deyişlerini”, “Karaman yemeklerini”, “Karaman koyununu” binlerce Antalyalı'ya anlatırken bizlerle birlikte olmanızı istiyoruz. Hepinizi tekrar davet ediyor ve saygılarımla selamlıyorum.

ANTALYA KARAMANLILAR DERNEK BAŞKANI
UZM. ECZ. EMRAH KIVANÇ MISIRLIOĞLU

2018-2019 Yılı Etkinlikleri

- BURS BAŞVURULARI MÜLAKAT TOPLANTISI 20 EKİM CUMARTESİ
- ALİ ÜNLÜER VEFA ETKİNLİĞİ 04 KASIM PAZAR
- ÖĞRENCİ TANIŞMA TOPLANTISI 25 KASIM PAZAR
- İLK ARABAŞI ETKİNLİĞİ 03 ŞUBAT 2019 PAZAR ALİ EĞLER ANISINA
- İKİNCİ ARABAŞI ETKİNLİĞİ 03 MART 2019 PAZAR ZEKİ ÇİMEN ANISINA

SAYGILARIMIZLA,
İKEV YÖNETİM KURULU

Vakıf Hesabı

Burs Hesabı

**BAĞIŞLARINIZ İÇİN
HESAP NUMARALARIMIZ:**

Türkiye İş Bankası Yeni Camii Şubesi
TR 22000640000011000 3241838
Vakıflar Bankası İstanbul Şubesi
TR 0015800728 6011005

Türkiye İş Bankası Yeni Camii Şubesi
TR 78000640000011000 3186898
Vakıflar Bankası İstanbul Şubesi
TR 0015800728 6011038

TÜRKİYE GEZGİNLER DERNEĞİ İKİNCİ KEZ KARAMANDAYDI.... BAKIN NELER YAPTIK.. YEDİKLERİMİZ İÇTİKLERİMİZ BİZİM OLSUN AMA GEZDİĞİMİZ YERLERİ PAYLAŞALIM İSTEDİM..

Üyesi olduğum Türkiye Gezinler Derneği genelde her ay bir kente kültür gezisi yapmaya çalışıyoruz, bazen iki. Biz ilk Karaman Gezimizi 2013 yılında yanılmıyorsam 29 kişi ile yapmıştık. Karaman o kadar beğenilmişti ki arkadaşlar devamlı bana “ ikinci gezi ne zaman “ diye sorup duruyorlardı. Kismet bu Eylül’e imiş.. bekle bizi Karaman..

14 Eylül Cuma sabahı 21 katılımcı iki kişi eksikle saat 07.00 de Sabiha Gökçen Havalimanında buluştuk ve 07.45 te Konya’ya uçtuk. Hepimiz sabah o kadar erken olmasına rağmen öylesine keyifliydik ki. Bir saatlik bir uçuşla Konya’daydık. Araç organizatörü, Semai Tur sahibi güler yüzlü Gülsüm Hanım ve Blue Rain Travel Mustafa Bey tarafından karşılandık ve hemen Karaman’a hareket ettik.

İlk durağımız olan Karaman Kalesinde Arkeolog Ünsal Özırmak ile tanışıp tura başladık. Kalede çalışma olduğu için kaleye giremedik ama dıştan gözlemledik ve rehberimizin detaylı tanıtımını dinledik. Sonra hepimiz çok acıktığımız için rotayı Aygün Pide’ye çevirdik. Aygün Pide’de nefis etli ekmekler ve ıspanaklı, peynirli börekler ile öğle yemeğimizi yedik. Sırasıyla Mevlana’nın annesinin ve kardeşlerinin sandukalarının olduğu Akteke Camisi, Hatuniye Medresesi ve Karaman Müzesini gezdik. Şansımıza müzenin kamera sistemi bozulduğu için güvenlik nedeni ile müzeye bize almayacaklardı, ama pes etmedik. İl Kültür Md Abdullah Bey’i aradım. Ricamız kabul gördü ve bu arada kamera sistemi tamir edildiği için müzeyi gezebildik.

Bir sonraki durağımız Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi içindeki Sanat Merkezindeki okçuluk yapımı ile ilgili sunumdu. Osman Gözel tarafından ok yapımı anlatıldı, bu arada çaylarımızı içtik ve baba-oğul Gözellerden bir ney dinletisi sürprizi yaşadık.

Daha sonra davetli olduğumuz Karaman Ticaret ve Sanayi Odası’na gittik. Bizleri Başkan Yard. sevgili Celil Evcen ve Genel Sekreter Ayşegül Hanım karşıladılar. Kısa bir tanışma, yöresel yiyecek BATIRIK ve çay ikramından sonra bir sürpriz de burada vardı. Bize iki torba hediye verdiler, birinde Karaman ile ilgili broşürler vs, diğerinde ise kocaman bir kutuda bisküvi, gofret gibi ürünler vardı. Teşekkürler KTSO yetkilileri; Arkadaşlarımız bu ilgi, ikram ve güler yüzden dolayı çok mutlular.

Gün batımını Alahan Manastırında yaşamak istiyorduk. Biraz koştura koştura 500 yıllık Hürrem Dayı evini gezdikten sonra güneye Mut’a doğru yola çıktık. Zirvede M.S. 4 ve 6.YY arası Hac Merkezi olarak yoğun olarak kullanılan 1200 metre yükseklikteki ALAHAN MANASTIR’ına geldik. Hem manastır hem manzara bizleri büyüledi. Orada da güzel zaman geçirdik. Sonra tekrar Karaman Yolu üzerindeki 1650 metre yükseklikteki Sertavul Geçidi’ne geldik. Orada Dedenin Yeri’ inde akşam yemeğimizi yedik. Nefis ve buraya göre ucuz tabii. Nihayet saat 22.20 gibi otele giriş yaptık.

Cumartesi günü Orhan Hocamız sabah beş gibi bize katılsa da bütün gece yol geldiğimiz için sabah programımıza yetişemedi. Güne erken başladık. Yoğun bir programımız vardı. İlk durak restore edilip şu anda sergi alanı olarak kullanılan Çeşmeli Kilise. Şansımıza çok güzel bir sergi vardı. “Eskiden Günümüze Okul “ sergisi. Eski sıralar, haritalar gibi. hepimizi duygulandıran ve bizleri çocukluğumuza götüren bir sergi. Sponsor DURU BULGUR. Teşekkürler Duru Bulgur ve Ali Yağcı Bey. Sonra hemen karşısındaki TARTAN KONAĞI’nı gezdik. Sanırım çok beğenildi. Yürüyerek Karaman’ın eski sokaklarının arasından merkeze geldik. Talat Duru Anı Evi arkadaşları çok duygulandırdı. Gözler nemlendi. Sonra güzel eski belediye binasındaki Kent Müzesi. Şehir içi bitti gibi.

Ardından Karadağ’a tırmanmaya başladık. Madenşehir, Binbir Kilise ve Değle ören yerlerini gezdik. Öğle yemeği Madenşehir Muhtarı Durmuş Ali Beyin bizler için hazırlattığı ıspanaklı, peynirli sac börekleri yanında yayık ayranı, organik susuz tarım ürünü kavun. Müthiş bir lezzet. 40 kilo organik nohut aldık. Yolcu yolunda gerek..

Tekrar Karaman yolundayız. Orhan Hocamızı alıp Atatürk’ün ana yurdu Taşkale ve İncesu Mağarasına gideceğiz. Orhan Hoca’da bize bir sürpriz yaptı. Polis arabasına binerek bize katıldı. Çünkü bir kahvede sigara içenlerle karakolluk olmuştu. Karakol programımızda yoktu . Evet grup tamam, 23 kişiyiz. Yarım saatlik yolumuz var. Yolumuz 30 kilometre kadar. Bifa Bisküvi fabrikasının önünden geçiyoruz. Geçen gelişimiz de orayı da gezmiştik. Geçen gezimizde fabrikalarını gezdiğimiz ve çok güzel ikramlarla ağırlandığımız Duru Ailesinin de bulgur fabrikasının da önünden geçiyoruz. Yeşildere vadisine giriyoruz. Upuzun kavak ağaçları sıklaşıyor. Yeşil doku artıyor. Barajı uzaktan görüyoruz. Yeşildere Köyü aynı zamanda Türkçemizin savunucusu ozan Yunus Emre’nin de köyü. Horasan’dan yola çıkan ailesi buraya yerleşmiş. Esin Afşar da Yunus Emre’nin şiirlerini başarı ile seslendirdi.

Manazan Mağaralarında kısa bir mola verdikten sonra Taşkale Kasabasına vardık. Hava kararmadan İncesu Mağarasına gittik. Şu anada 1000 metresi açık olan mağara gezildi. Çok beğenildi. Sonra tekrar Taşkale merkezdeyiz. Taşkale biraz İhlara Vadisinin devamı gibi. Oyuklar tahıl ambarı. Tahıllar 3-4 yıl bozulmadan saklanabiliyor. Taşkale aynı zamanda Atatürk’ün atalarının Selanik göçü öncesi yaşadıkları yer.

Aslında Çukurova’ya çok uzak değiliz. Arada Toroslar var. Yeşildere Köyü muhtarı mütevazı bir Yunus Emre köşesi yapmış. Duvara ozanın dizelerini işlemişler.

Manazan Mağaraları aslında ilk Hristiyanların sığınma alanı. Romalılardan korktukları için yumuşak kalker (CaCO3) oyarak insan eliyle ve büyük emekle bu mağaralar hazırlanmış. Basamaklarla mağaralara kadar çıkamıyoruz ama durup ateşte pişen çaydan alıyoruz.

Taşkale (Kızıllar) köyü sahiden görür görmez herkesi şaşırtıyor. Hiç kimse böyle bir yer beklemiyordu. Baklagilleri kaldırmak için kayalara oyulmuş, kat kat ambarlar hazırlanmış. Duvarda bırakılan oyuklardan tırmanılıyor. Mağaralar arasında cami bile var. Rehberimiz bir gösteri yapıp başarı ile tırmanılıyor. Çuvallar makara yardımı ile ambarlara konuluyor.

Taşkale atamızın ata yurdu. Atamız “ ben Konya Karaman yürükle rindenim “ diye zaten açıkça söylemiş: Atamızın bir resmini oraya gururla koymuşlar. Ambarların çatısını kayalar oluşturuyor. Sertap Erener burada klip çekmiş. Burada hepimizi çok rahatsız eden bir durum var. Oyukların önü traktör park alanı gibi olmuş. Mağaraların önünde toplu bir foto çektiirmek istiyoruz ama mümkün değil. Mağaralar görünmüyor traktörlerden. Muhtar Bey’e oğlu ile haber yolladık ne kadar iletildi bilmiyoruz ama eğer Taşkale’nin turizmden bir beklentisi varsa o meydana biraz özen gösterilmeli. Traktörler kaldırılmalı, bir çöp kovası konmalı, belki küçük bir çay ocağı... meydan hareketlenmeli.

Daha yükseliyoruz. Rakım 1600 metre. Ağaçlar ve yeşillik artık ortadan kalkıyor. Burası aynı zamanda fauna zengini. Ardıç ağacının tohumunu ardıç kuşu sindirip toprağa bırakır. Bu yüzden ardıç ağaçları dağınıktır, yalnızdır.

Mağaranın girişi bakımsız, ama içi mor, kırmızı, yeşil, rengarenk ışıklarla aydınlatılmış. Bazı arkadaşlarımızla en son nokta olan 1050 metreye ulaşıyoruz ama aslında mağara devam ediyor. Rehberimiz Ünsal Bey arkadaşları ile 400 metre daha zorlukla ilerlemiş. Tılsımlı yeraltı suyu harikalar yaratmış.

Karaman’a dönüyoruz. Yolda sohbet var. 20.30 da da yemek otelimiz Grand Karaman’da. Bizim için yöresel yemekler yapılmış. Bamyacı çorbası, sebzeli başbaşı bulgur pilavı, tatlı ve calla. Rıza Duru ikramı nefis bir koyun yoğurdu yeme fırsatı oldu. Ama yüksek sesli canlı müzik doğrusu bazı arkadaşları biraz rahatsız etti. İkinci günü de güzel anılar ile bitirdik. Herkes çok mutlu. Bu arada otelin 7* kahvaltısından söz etmezsek haksızlık olur. Kahvaltı mükemmel yok yok ! kıyma ve küflü peynir sıkması bile var. Tıpkı çocukluğumun lezzeti.

Ve Son Gecemiz., 16 Eylül Pazar programımızda Çatalhöyük, Çumra, Obluk, Konya, Hz Mevlana Türbesi, Karatay Medresesi, Akyokuş Parkı, Konya Yemekleri Lokantası ve nihayet Sille var. Ama yazımın çok uzun olmaması için onları şimdi yazmayacağım. Belki başka bir sayıda.

Sabah 9’da yola koyuluyoruz. İlk olarak özel bir dükkandan peynir ve Karaman yerel ürünleri satın alıyoruz. Mağaza sahipleri bizleri elma ikramı ile uğurluyorlar.

Önce teşekkürlerim var ... Gerçek bir Karaman sevdalısı Rıza Duru. Hazırlığımız her aşamasında bana her konuda çok destek oldu, yönlendirdi. En az benim kadar heyecan duydu bu geziden. Ortak amaç Karaman’ın tanımı. Sağ olasın, var olasın Rıza kardeşim.

İlk gün kaleyi gezemedikten sonra bir de müzeyi gezemeseydik her halde çok kötü bir etki yapardı konuklarımıza. O nedenle Sayın İl Kültür müdürümüz Abdullah Bey ve müze görevlileri her şeyi hızlandırıp, bize müzeyi gezme olanağı sağladıkları için çok çok teşekkürler.

Tabii her zaman yanımızda olan KGRT Medeni Bey ve Senem Hanım’a, araç işini son derece dikkatli organize eden güler yüzlü Semai Turizmin sahibi Gülsüm Hanım ve sürücüler, Grand Otel Genel md İbrahim Bey ve tüm çalışanlarına, Aygün Pide Sıddık Bey’e, Dede Bey’e, Osman Gözel Hoca’ya, Madenşehir Muhtarı Durmuş Ali Bey’e ve son dakikaya kadar bizimle beraber olan çok bilgili, kültürlü bir Karaman beyefendisi-

arkeolog Ünsal Bey’e. Unuttuklarım varsa af ola.. Hepsi Karaman’ın en iyi şekilde tanıtılması için bana destek oldular. Sizlere sonsuz teşekkürler.

Şimdi gelelim gezinin sonuçlarına ve gezginlere....

- Bir gezi planlanınca bir kişi organizasyonu üstüne alır, bir whatsapp grubu kurar, gelmek isteyenler gruba katılır ve planlama başlar. Gezi bitince de herkes gruptan çıkar. İşte ben KARAMAN GRUBU’nu 31 Mayıs Perşembe günü kurmuşum. Gezi 16 Eylül’de bitti. Daha Orhan Hoca hariç tek bir kişi gruptan ayrıldı. Hala yazışmalar oluyor, fotolar paylaşıyor.
- “Nasıl olsa yine gideceğiz grup kalsın “ diyenler var.
- Yemek tarifi soranlar var...
- O kadar güzel şeyler anlatılmış ki kendi başına gitmek isteyenler var.
- Karaman’dan ev almak isteyen var.
- Emekli olunca buraya yerleşmeli diyen var.
- Bizi getiren tur şirketi Ekim ayı için Ermenek dahil yeni bir gezi çalışması yapıyor.
- Başka bir tur şirketi (ismini yazamıyorum) 10 Kasım’a turu açıkladı bile. Reklamları çıktı. Tur satışı başladı. Turun adı ATATÜRK’ÜN ANA YURDU KARAMAN..
- Bizim çılgın grup 17 Kasım 2018 Talat Duru Anma Konserini görmüşler facebookta. “ İlla küçük bir grup tekrar gidelim” derler.
- Mart ayında dernekte aylık toplantımızda Armada Otel’de Karaman sunumu yapılacak. Geziye katılan iki arkadaş çektikleri fotolardan sunum yapacaklar.

Ve ben tabii ki tüm bu sonuçlardan çok ama çok mutluyum. Karaman’ın tanıtımına birazcık olsun katkım olmuşsa ne mutlu bana...

Değerli İKEV POSTASI okurları gezimizi biraz olsun gözünüzde canlandırabildiniz mi bilmem ? İstanbuldaki Karamanlılar sizler özlem duyduunuz mu yazıyı okurken ? okurken burnunuza sıkma ve calla kokusu gelir gibi oldu mu ?

Cevaplarınız evetse amacımıza ulaştık.

Her zaman gibi sevgiyle kalın. Yüreğinizden sevgi, çevrenizden sevenleriniz hiç eksilmesin.

Selamlar, saygılar.

Nuran Uyar

0542.422 0242

SEVGİLİ İSTANBULDA YAŞAYAN KARAMANLILAR

Evet ben Karaman'dan Yunu Emre'nin, Mevlana'nın, Karamanoğlu Mehmetbey'in şehrinden Kırmahalle'li Caddik lakablı Hüseyin TERLEMEZ.

Bir zamanlar 1960-1965 yılları arsında İstanbul'da bulunduğum vakitlerde o zamanlar Konya yurdu Aksaray'daydı. Nişanca'da benim berber dükkanım vardı. Benim dükkanıma gelen o zamanın Karaman'lı talebeleri (aşağıda görevlerinden bahsedeciğim birazdan) Karaman'da o kadar sosyal vaatlerde ve atıfta bulunurlardı ki, ben gözlerinin içine baka baka dinler, nacizane sevinir ve gururlanırdım. Karaman'ın geleceği güzel olacak diye. Kendi kendime inşallah Karaman'ın geleceği bu evlatlarda ve talebelerde derdim hep, fakat gel gelelim bu talebelere ...

Saygıdeğer talebeler, evlatlarım ve ağabeylerim şimdilerde hepiniz okudunuz ve en iyi yerlere geldiniz. İstanbul'da yaşayan ve aslı Karaman'lı olan Yıldız Teknik Üniversitesi Dekan'ı, İstanbul Teknik Üniversitesi Dekan'ı, aynı zamanda Trakya ve Bilkent Üniversitesi'nde Dekanlık yapmış, İstanbul Başsavcılığı yapmış, Milli Eğitim Bakanlığı, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı yapmış ve daha ne şekilde yüksek yerlerde görev yapan, şahsi mertebeleri en üst seviye lerde olan saygıdeğer ağabeylerim ve kardeşlerim Karaman'ın nasıl bir güzelliğe veya neye ihtiyacı olduğunu hiç merak ettiniz mi veya araştırmalarda bulundunuz mu ? Düşündünüzde neye takılı kaldınız yani...

Ben İstanbul'da Karaman'lılar derneğinde bulundum. Başım-dan geçen küçük bir olaydan bahsedeciğim şimdi sizlere. Bu olay beni o kadar hüznlendirdi ve etkiledi ki...

Bir beyefendi geldi derneğe onunla tanıştım. Aramızda ki kısa bir muhabbet oluştu. Nerelisiniz dedi bana bende Karamanlıyım dedim.

Bu sözümü işitince beyefendi hemen ayağa kalktı ve saygı duruşuna geçti. Ben anlayamadım ne olduğunu ve sordum tabi ki bu tavrını; Ve anlatmaya başladı...

'Kardeşim bu Karaman saygı duyulacak bir yerdir' dedi. Karaman'dan bahsetti ve ekledi; 'Mevlana size neden geldi biliyor musun?' dedi.

'İlim tahsil etmek için İran'dan beldenize geldi' dedi. Yunus Emre ve Taptuk Hoca Molla Fenari ve daha niceleri Karaman-da ilim tahsil ettiler.

'Aynı zamanda sizdeki imaret sofranız Dünya'da şan ve şeref katmıştır. Hep yardım eder ve aç doyururdunuz. İşte siz bu insanların, ataların, evlatlarısınız. Onun için atalarınıza layık evlatlar olmaya bakın ve çalışın ve onları incitmeyin.' dedi.

Benim en büyük hatam bu kişinin ismini almayı unutmam oldu. Fakat Uludağ üniversitesinde öğretim üyesi olduğunu sohbetin başında söylemişti.

Biz bu kadar yüce insanların torunları olarak Karamanımıza sahip çıkmak zorundayız ve sizlerden nacizane isteğim Karaman için bir çivi çakmanız gelecek nesiller için bu beldede bir yapıtınızın bulunmasıdır. Çünkü sizlerde o atalara sahipsiniz bu nedenledir ki saygıdeğer ağabeylerim kardeşlerim tahsil görmüş kişiler ne olur biraz yardımda bulunun ve Karamanımızın daha iyi faaliyetlerde rol almasına yardımcı olun.

Karamanımızın hiç mi batırığını, kısırını, sulu pilavını, arabaşını veya çemenini yemediniz? Suyundan içmediniz mi? Bunların yüzü suyu hürmetine bir şeyler yapın lütfen. Mesela hızlı tren daha aktif hale geçmedi, hava alanımız yok, askeri okulumuz yok, polis okulumuz yok, hiç bir şey olmadı sanırım, bu gidişlede olmayacak gibi ve bu şahsiyetler hiçbir varlık göstermiyor.

Burada yerliler kalmadı ki nerede o foter şapkalı, kravatlı, o giyim kuşamı düzgün insanlar ne oldu nereye gitti. Hani kızılıyda çalışan Zeki TÜR'ler. Halkevinde Ferit ÖZER'ler o zaman Karaman daha iyi daha güzeldi samimiydi en azından. Pazar beklenirdi eskiden istasyon parkında batırıklar, maç seyretmeler daha neler neler. Türk dili bayramlarında ki sevinçler kutlamalar...

Neyse daha fazla uzatmayım sizide sıkımayayım çünkü siz daha iyi bilirsiniz. Onun için sizler münevver insanlar, okumuş insanlar bu anlattıklarımaya saygı duyacağınızı tüm kalbimle umut ediyorum ve yardımlarınızdan dolayı şimdinden teşekkürlerimi sunuyorum, sizlere güveniyorum.

Eğerki kırıcı bir sitemde ve sözlerde bulunduysam af ola. Sağlıklı iyi günler dilerim. Saygılarımı arz ederim.

Hüseyin TERLEMEZ (CADDİK)

ERMENEK SEMPOZYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi tarafından düzenlenen “Uluslararası Geçmişten Günümüze Ermenek ve Çevresi Sempozyumu” 02-04 Ağustos 2018’de Ermenek’te Ahmet Keleşoğlu Kültür Merkezinde yapıldı.

Çeşitli alanlarda 118 bildirinin sunulduğu sempozyumda, derinliğine olmasa da Ermenek ile ilgili konular ana başlıklar hâlinde gündeme getirilip işlendi.

Sayın Rektöre Prof. Dr. Mehmet AKGÜL başkanlığında organize edilen sempozyumda organize, Ermenek’te Selçuklu Otel’in verdiği hizmet ve Ahmet Keleşoğlu Kültür Merkezi hizmetleri ve Ermenek Belediyesi’nin katkıları mükemmel denilecek kadar güzeldi. Sekreteryaya hizmetleri, akademisyenlerle olan iletişim, ulaşım ve konaklama kusursuzdu. Şüphesiz Selçuk Ecza Holding Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Sonay GÜRGEN ve Otel Müdürü Ata GÜR’ün misafirleri karşılamadaki titizliği her türlü takdirin üzerinde idi.

Yetersiz olan, çoğu konuların internet bilgilerine dayanılarak hazırlanmış olması, yöresel kaynaklara ve kişiler dayanılarak hazırlanmamış olması bir eksiklik olarak tebliğlere yansındığını söyleyebiliriz. Bunun da nedeni üç ayrı salonda üç ayrı izleyiciler tarafından sunucuların izlenmiş olması ve en önemlisi bildirilerin sunum sonrası noksanlarının ve küçük yanlışlarının düzeltilememesi, buna olanak sağlanmamış olmasını söyleyebiliriz. Sunum sonrası zaman darlığı nedeni ile tebliğler hakkında eleştiri yapılmamış olmasını ciddi bir eksiklik olarak görüyoruz.

Umarım ki basım aşamasında, işlenen konuların bazı ufak tefek yanlışları ve eksikleri giderilecektir.

Ermenek Sempozyumunun şüphesiz çok olumlu yanları da oldu: öncelikle, KMÜ kampüsten çıkarak çevre ve çevresi sorunları ile daha yakından ilgili olduğunu gösterdi. 200’e yakın bilim adamı ve araştırmacı Ermenek ve Çevresini tanıma imkânı buldu.

İlimiz Karaman’ın üç ilçesi Ermenek-Sarıveliler ve Başyayla çeşitli yönleriyle konuşmacılar/ tebliğ sunucuları tarafından tanıtıldı. Sunulan tebliğlerin kitaplaştırılarak ilgili çevre ve kişilere hizmet olarak sunulacağını biliyoruz.

KMÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet AKGÜL’ün göreve gelmesiyle birlikte KMÜ’de bir hareketlilik, kampus dışına açılma çevre ile ilişkilerin bilimsel bir çerçevede bakışa doğru yöneldiğini görüyoruz. Daha başka bir ifade ile KMÜ artık, bilimsel çalışmalarını ve projelerini hayata geçirmek için kampus dışına adımını atmıştır.

Sayın Lütfi ELVAN bakanımızın desteği ve Sayın Fahri MERAL valimizin üç gün boyunca sempozyuma iştirakı ve çevre incelemeleri yöre için güzel bir tanıma ve bilgilendirme çalışması oldu.

Em. Öğr. Üyesi Süleyman BOLAY, Em.Öğr. Üyesi Prof Dr. İbrahim CEYLAN, Em. Öğr. Üyesi TOBB Eski Rektörü Tahsin KESİCİ’nin sempozyumu onurlandırmaları katılımı ve katkıları ve değerlendirmeleri sempozyuma artı değer katmıştır.

Başta Sayın Rektör AKGÜL olmak üzere, sempozyumu tertip eden KMÜ yönetimine, ülke çapında katılan bilim adamlarına emeklerinden ve sunumlarından dolayı yörenin bir yazarı olarak teşekkür ederiz.

16.09.2018

Hasan ŞİMŞEK

SEMERÇİLER SOKAĞI

Osmanlının I. Murat zamanında başlattığı ve II. Mehmet döneminde devşirme asker ve paşalarla yoğunluk kazandığı; Ve bu dönemde yerle bir edilen kentin ve o kentte yaşayan halkın, önce İstanbul'a sonra da Balkanlara mısır taneleri gibi savrulan ve nihayet, II. Bayezid döneminde 1487 yılında siyasi varlığı son bulan siyasi oluşum, Karamanoğulları değil; Karamanlı Devleti'dir...

247 yıl, her türlü saldırılar karşısında, siyasi varlığını sürdüren bir örgüt, beylik olur mu? Ayrıca bir beyliğin sınırları ancak birkaç bin metre kare kadardır.

Oysa Karamanlı Devleti'nin sınırları:
Güney'de, Akdeniz'e kadar uzanan,
Doğu'da, Kayseri'nin ortalarına kadar dayanan,
Kuzey'de, Ankara yamaçlarına varan,
Batı'da, Isparta vadilerini de içine alan, mekânlardır.
Devletin merkezi de Karaman'dır.

1240 yılından 1487 yılına kadar bir nevi Selçuklunun mirasçısı olarak görülen Karamanlı Devleti'nin Anadolu'da oluşturduğu güçlü kültürün; yönetimi altında tuttuğu Yörük, Türkmen, Hristiyan, Yahudi, Mecusi, Alevi, Suni, Bektaşî, Babai, Mevlevî, Ahi, Tahtacı, Kızılbaş gibi unsurlar, yapı taşları olmuşlardır.

Yunus Emre, Taptık Emre, Mevlana, Hacı Bektaş-ı Veli, Hacı Bayram Veli gibi değerleri bağrında taşıyan...

Anadolu'nun İslamlaşmasını ve Türkleşmesini sağlayan, Sofileri, Alperenleri, Bektaşîleri, Mevlevîleri, Ahileri, koruyup kollayan...

Moğolları yenerek Konya'dan kovan, Türk Dili'nden başka dil kullanılmayacak diyen Mehmet Bey'in yetiştiği...

Sonraları, Osmanlı Şehzade Sancağı olan...

Atatürk, Kazım Karabekir, Kemal Reis, Piri Reis, Şair Avni, Zembilli Ali Efendi'yi yetiştiren...

Ve asırlarca bir siyasi ve kültür merkezi durumunda olan Karaman, günümüzde tarihinden soyulmuş, arındırılmış, tüm değerleri altüst edilmiş, bir araba mezarlığına dönüştürülerek, sosyal ve fiziki kirlilik yönünden Avrupa'nın ilk on kenti içine girmiştir.

Karaman'ın bu duruma gelmesindeki sorumlu ya da sorumluları kimlerdir?

Bundan böyle Karaman'a ve Karaman'da dünden bu güne üretilmiş ve elde avuçta kalan tüm değerlere sahip çıkılacak mıdır?

Odun Pazarına ne oldu?

İstasyon Caddesi'ndeki parke taşlara ne oldu?

Karaman Halk Kütüphanesine ne oldu?

Hisar Mahallesi'ne ne oldu?

Kaz alpa Çayına ne oldu?

Şar özü Bağlarına ne oldu?

Umarım, hiç dokunulmamıştır ve hatıralarımdaki gibi tüm cıvıltısıyla duruyordur, Semerciler Sokağı...

Kemal UYSALER

26.08.2018-MALATYA

**MERHUM 'AHMET TALAT DURU' ANISINA
DÜZENLENEN ANKARA KARAMANLILAR DERNEĞİ**

TSM KOROSUNUN SUNACAĞI

"Yunus'ça Ezgiler"

**KONSERİNE
KATILIMINIZ
BİZLERİ**

ONURLANDIRACAKTIR

**YER :
KMÜ SEMİNER SALONU
TARİH : 17 KASIM 2018
CUMARTESİ
SAAT : 19.00**

DURU
SARRAFİYE

BURS VERENLER

ADI SOYADI	ÖĞR. SAYISI
ADEM KIRNAZ	1 kişi
ADNAN DEMİRAYAK	1 kişi
AHMET BÜYÜKEMRE (rahmetli adına) NERMİN BÜYÜKEMRE	1 kişi
AYŞE BAŞCI	1 kişi
BETÜL-OSMAN ÖZER	2 kişi
ETHEM GÖZEN	1 kişi
FARUK ALKAN	1 kişi
FATMA SOYLU	1 kişi
FIRAT SOĞANCIK (bursiyer öğrencimiz)	1 kişi
GÜRSEN BAŞAR	1 kişi
HAKKI ÖZTOPRAK (rahmetli adına) ZELİHA ÖZTOPRAK	1 kişi
HALUK TUNCEL	8 kişi
SONER ÇELİK	1 kişi
SUAT YILDIRIM	2 kişi
NAZİM TAHSİN DEMİRAYAK	1 kişi
TİMSAL YILDIRAN (KARABEKİR)	2 kişi
MEHMET ALKAN	3 kişi
ALİ SESAL	1 kişi
HASAN ŞENALP	3 kişi
HAYAT FEVZİOĞLU	1 kişi
HÜSEYİN DİKİCİ	4 kişi
IŞIN ÇELEBİ	3 kişi
İBRAHİM IŞIK	1 kişi
KADRIYE ŞENTÜRK (KURŞUN)	1 kişi
KAMİL PEMBEÇİ	1 kişi
KAZIM DEVRANOĞLU	1 kişi
LÜTFİ ÇETİNKAYA	1 kişi

ADI SOYADI	ÖĞR. SAYISI
VURAL KARPUZOĞLU	1 kişi
YUNUS EMRE GÜRSES	1 kişi
HÜSEYİN HİLMİ ALKILINÇ	1 kişi
NURHAYAT YAĞLIKAYIŞ BEKİR YAĞLIKAYIŞ	1 kişi
ZİYA DURU	1 kişi
HATİCE MUALLA MEZHEPOĞLU	1 kişi
MEHMET KAAAN BAŞAR	1 kişi
MUAZZEZ DEMİRAYAK (rahmetli)	1 kişi
NACİ ARTIŞIK	1 kişi
NEBİ ZENGİNLİ	1 kişi
NECDET BAŞAR	1 kişi
ALİ EĞLER (rahmetli adına) NEJLA EĞLER	2 kişi
NURAN UYAR	1 kişi
OSMAN GÜNGÖR	1 kişi
ÖZNÜR ZEYNELOĞLU	1 kişi
RECEP ONARAN	1 kişi
SALİH GÜRSOY	2 kişi
SALLİ YEŞİLDAŞ	2 kişi
SEMA EREN	1 kişi
SEVAL YÜKSEL	2 kişi
AKİF SERİN	4 kişi
ABDURRAHMAN ERDEMİR	1 kişi
HAYATİ TENİKECİER	2 kişi
EMEL EVGİN	1 kişi
MAKBULE ORMAN	6 kişi
MEHMET FİKRİ BAŞAR	1 kişi
MERT BAŞAR	1 kişi

BURSİYER ÖĞRENCİLERİMİZ BURS VERDİKLERİ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

1- Gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın iade edilmez. 2- Yayın kurulu gönderilen yazılarda gerekli değişiklikleri yapabilir ve yayınlayıp yayınlamamakta serbesttir. 3- Yazılardan doğacak sorumluluklar yazarlara aittir.